Opinia națională

Săptămânal de opinii, informații şi idei de larg interes național

Director: Mioara VERGU-IORDACHE

Anul 27, nr. 888, 3 decembrie 2019, 8 pagini, 1 leu, www.opinianationala.ro

Elevii PREMIUM de la *International PREMIUM School of Bucharest*, Şoseaua Berceni nr. 24, au sărbătorit cu entuziasm *Ziua Națională a României*!

La Universitatea *Spiru Haret,* Proiectul *Valori perene în educație* continuă

CONFERINȚA

Înscrisuri transgeneraționale şi corp – o incursiune în psihogenealogie

Pagina 3

Profesor Stefano AMODIO, preşedinte al Institutului *TESEO, Italia:*

Înainte de toate, Universitatea Spiru Haret *este prima universitate privată fondată în România, având sedii şi campusuri în mai multe oraşe importante ale României. Numai în Bucureşti există trei arii principale de desfăşurare a procesului educațional şi alte câteva spații de învățământ conexe. Am mai fost atraşi, totodată, de numărul mare de facultăți şi specializări, dar şi de prestigiul de care se bucură această universitate în mediul academic european şi în alte spații culturale ale lumii. Ceea ce a avut, însă, un rol hotărâtor şi a determinat decizia noastră – suntem onorați să o spunem! – a fost calitatea impecabilă a oamenilor pe care i-am cunoscut şi preocuparea lor pentru o continuă perfecționare a programelor de învățământ şi străduința lor continuă de aducere la zi a metodelor de predare.*

Prezent la *Gaudeamus,* cu ocazia lansării volumului *Ca frunzele în vânt, Flexibilitatea muncii* apărut, în limba română, la Editura Fundației *România de Mâine*, profesorul Stefano Amodio - doctor în psihologie generală, lector la Università degli Studi di Cassino e del Lazio Meridionale, preşedinte şi director al Institutului de Formare la Nivel Înalt şi Cercetare *Teseo* şi lector în cadrul aceluiaşi Institut, la catedrele de *Psihologie a muncii* şi *Psihologie socială*, formator în domeniul *Resurselor Umane* şi *Organizării Muncii*, membru al comitetului ştiințific al Observatorului Storytelling al Universității din Pavia şi membru al SIPLO (Società Italiana di Psicologia del Lavoro e dell'Organizzazione – Societatea Italiană de Psihologia şi Organizarea Muncii). Se ocupă de pregătirea profesională, psihologia muncii, motivarea şi bunăstarea muncii, medieri în comunicare, creativitate şi emoții. A fost curator şi autor al mai multor volume, printre care: *Homo Laborans. Instrumente pentru analiza şi promovarea bunăstării în muncă* (Editura *Theseus*, 2010) şi *Johann Amos Comenius. Gândirea comeniană şi educația universală în analiza Didactica Magna* (*Teseo* Editore, 2012) – a avut amabilitatea de a ne acorda un interviu, pe care îl puteți citi în **pagina 7.**

Lansarea *WALLACHIA HUB*, consorțiul clusterelor din regiunea Sud-Muntenia

Pagina 2

Vis de decembrie: curcubeu de zâmbete

Mioara VERGU-IORDACHE

Ce frumos ar fi fost ca, de Ziua Națională a României, lumea să se fi împodobit cu zâmbet românesc! Mi-ar fi plăcut să consemnez că, din zâmbetele românilor, adunate în ultimii 30 de ani, se țese un curcubeu aruncat peste globul pământesc. Cred că ar fost suficient un zâmbet pe zi de la fiecare român! În mod normal, e gratis şi îndestulător.

Dar nu pot, pentru că zâmbet adevărat, care să lumineze în mod real fața românilor, majorității românilor, eu n-am (mai) văzut din decembrie 1989. Şi atunci, doar câteva ore. A fost începutul şi sfârşitul zâmbetelor sincere, pline de speranță şi încredere. Eu tot sper, dar conaționalii mei au uitat să zâmbească senin, în siguranță, discret, din prea plin de bine. S-a înlocuit zâmbetul cu râsul zgomotos, râsul-cortină, care ascunde actorii demoni din existența noastră.

Visez la o zi fără scrâşnet, măcar o zi fără invective, o zi în care să lăsăm trecutul pentru prezent şi viitor. De 30 de ani continuăm să săpăm după cauzele răului de azi. Nu am reuşit, în 30 de ani de democrație, să demantelăm 50 de ani de regim opresiv. Mai mult, ne-am dezbinat până în măduva neamului, neamului românesc şi al familiilor. Scoatem din noi, mereu şi mereu, laturile cele mai întunecate. De ce? Ce ne lipseşte să fim uniți în diversitatea normală? Ce ne lipseşte ca să fim senini? De ce nu ne îndeplinim sarcinile din „fişa postului" de român? De ce ne urâm sau, şi mai rău, ne suntem indiferenți? De ce jucăm rolul de români şi nu suntem români?

Trăim pe extreme, evitând înaintarea dreaptă bazată pe străduința bunei îndepliniri a sarcinilor, ştim mai bine ce are celălalt de făcut, suntem cârcotaşi şi făloşi, ne radicalizăm constant în tabere, care, fie hiperbolizează toate calitățile, fie le veştejesc pe toate. Unii preamăresc virtuțile, alții defectele, unii sunt prea mândri, alții sunt prea dezamăgiți. Sigur că avem şi defecte. Multe defecte ca şi multe calități. Dar toate trebuie asumate şi purtate cu demnitate. Nu suntem „buricul pământului", dar nu suntem nici periferia lumii. Suntem normali. Am putea să renunțăm la venerația faptelor minore şi să luăm în serios demersurile majore, să învățăm diferența dintre peren şi efemer. Să avem încredere în posibilitățile, gândurile şi acțiunile noastre. Să renunțăm la ură şi demagogie, să zâmbim mai mult, să muncim mai hotărât, mai profesionist, cu mai multă tragere de inimă, să întindem o mână de ajutor acolo unde se cere, să ne întrajutorăm cu generozitate, să privim cu seninătate către şi să învățăm (şi) din succesele altora, să ne promovăm valorile adevărate, să încetăm cu cârcoteala, să încetăm să mai dăm verdicte fără a avea o imagine clară asupra omului sau faptului analizat…Şi toate acestea cu zâmbet. Mi se pare a fi aşa de uşor.

SUCCESE CARE NE DAU SPERANȚE

Medalii la a XI-a ediție a *Turneului Internațional de Informatică,* Shumen 2019

- Competiția s-a desfăşurat în Bulgaria (Shumen), în perioada 20-24 noiembrie, cu participarea unor echipe naționale (seniori şi juniori) şi regionale din Armenia, Azerbaijan, Bulgaria, Kazahstan, Moldova, România, Rusia, Ucraina şi Serbia.
- Echipele României (juniori şi seniori) au obținut şase premii la Turneul Internațional de Informatică Shumen: două medalii de argint şi patru medalii de bronz.

Medaliile de **Argint** au fost cucerite de **Cezar Trişcă –Vicol** (clasa a XI-a/Colegiul Național *Mihai Eminescu* din Botoşani) – seniori, respectiv, **Andrei Moldovan** (clasa a VIII-a/Şcoala Gimnazială nr. 79 din Bucureşti) – juniori.

Medalii de **Bronz,** la seniori: **Maria-Alexa Tudose** (clasa a XI-a/ Colegiul Național *I.L. Caragiale* din Ploieşti) şi **Şerban-Ion Cercelescu** (clasa a XI-a/Liceul Teoretic Internațional de Informatică din Bucureşti); la juniori: **Alexandru Dobleagă** (clasa a VII-a/Colegiul Național *I.L. Caragiale* din Ploieşti) şi **Ştefan Țaga** (clasa a VIII-a/Colegiul Național *Mihai Viteazul* din Ploieşti).

Coordonatori: profesorii Marcel Drăgan (Colegiul Național *Samuel von Brukenthal* din Sibiu) şi Dan-Octavian Dumitrașcu (Colegiul Național *Dinicu Golescu* din Câmpulung, jud. Argeş) şi de studenții Livia Măgureanu (Universitatea din Bucureşti şi Denis-Andrei Banu (Universitatea *Alexandru Ioan Cuza* din Iaşi).

Şi elevii de la Colegiul Național *Frații Buzeşti* din Craiova **au fost printre cei mai buni! Au obținut trei medalii: Alexandru Udriştoiu – Argint, Ruxandra Nanu şi Radu Nicolae – Bronz**. Ei au fost antrenați de profesorul Marius Nicoli.

• Implicați • Implicați • Implicați • Implicați • Implicați • Implicați • Implicați • Implicați • Implicați

EȘTI EXPORTATOR DE PRODUSE AGROALIMENTARE?
VREI SĂ VINZI PE PIAȚA ALIMENTARĂ DIN S.U.A.?

USH Pro Business, Inter-Bio și Registrar Corp, USA

vă invită în data de 12 decembrie 2019 la workshop-ul

EXPORTĂ CU AJUTORUL EXPERȚILOR FDA

Pentru a exporta alimente, băuturi sau suplimente alimentare în Statele Unite ale Americii, trebuie să respectați reglementările din SUA privind alimentația și medicamentele (FDA).

Asigurați-vă că respectați pașii înainte de a exporta produsele.

Dacă vă gândiți să inițiați un export către SUA trebuie să țineți cont de faptul că există numeroase reglementări, solicitate de *Food and Drug Administration (FDA),* pe care va trebui să le îndepliniți. Aceste cerințe se aplică tuturor exportatorilor de produse alimentare, băuturi și suplimente alimentare, către SUA.

Reglementările FDA se referă la reguli pe care orice produs alimentar/băutură/supliment alimentar exportat trebuie să le îndeplinească, cu referire la conținutul ingredientelor admise/respinse, etichetare, ambalaj etc.

Registrar Corp, companie specializată în asistență privind aplicarea și respectarea regulamentului FDA, vă va oferi imaginea de ansamblu a cerințelor reglementărilor solicitate de (FDA) cu referire la exportul către SUA precum și aspecte legate de cerințele federale, de stat și locale.

Cu peste 20 de filiale globale, 16000 de clienți în toată lumea și o experiență de peste 16 ani în reglementările FDA, *Registrar Corp* va fi prezentă în România, și în parteneriat cu *USH Pro Business,* vă invită la workshop-ul *Exportă cu ajutorul experților FDA.*

AGENDĂ: • Despre FDA (*Food and Drug Administration*) • Înregistrare la FDA • Conformitatea etichetelor • Verificare ingrediente • Înregistrare FCE (*Food Canning Establishment*) • Elaborarea *Notificării prealabile pentru export* • Cerințele *Legii privind modernizarea siguranței alimentare* (FSMA - *FDA's Food Safety Modernization Act*) • Implementarea *Planurilor de siguranță alimentară* (Planuri HARPC) • Evitarea riscurilor • Opțiuni strategice de pătrundere pe piața americană

SPEAKERI:

• John MOYSOGLOU
SEE Country Manager & Senior Regulatory Advisor at Registrar Corp & Director, Sales & Business Development at Elementals C.

Expert în coordonarea piețelor din Sud-Estul Europei prin dezvoltarea relațiilor de afaceri în strânsă legătură cu organizații naționale și regionale. Asigură o mai bună comunicare cu clienții exportatori pentru rezolvarea problemelor de reglementare și certificare FDA, dar și pentru inovarea brandului companiilor.

Pe lângă suportul la nivel FDA, John conduce o echipă de experți comerciali care își propune să sprijine companiile globale în pătrunderea lor pe piața SUA, pe lanțurile de valoare până la distribuitori.

Echipa lui John vă ajută astfel să evitați verigi intermediare pentru a ajunge direct la distribuitori și cumpărători.

• Conf. univ. dr. Costin LIANU
Director General *USH Pro Business,* prorector Relații Internaționale Universitatea *Spiru Haret*

Expert în Programul de cooperare Elvețiano-Român de susținere și promovare a exporturilor de produse ecologice.

Președinte *Inter-Bio* – organizație interprofesională pentru produse agroalimentare ecologice.

Președinte al Asociației Centrelor de Afaceri pentru Export (ACEX).

Coordonatorul ecosistemului de inovație al platformei *USH Pro Business*, care cuprinde hub-uri inovatoare din București, Brașov, Ploiești, Craiova, Constanța și Câmpulung.

Expert în strategii de export și de branding.

Profesor asociat în cadrul programului MBA, catedra UNESCO, Universitatea București.

Coordonator al *Strategiei Naționale de Export* în perioada 2005-2015.

UNDE? CUM? CÂND?

• Evenimentul va avea loc în data de **12 decembrie 2019,** începând cu **ora 10:00,** la sediul ***USH Pro Business,*** str. Nicolae Iorga nr 34-36, sector 1, București (fosta Ambasadă a Canadei/zona Piața Romană)

• Workshop-ul se va desfășura în **limba engleză**

• Înscrierea la eveniment se face prin completarea *Formularului de înscriere* și trimiterea lui până cel târziu la data de **11 decembrie 2019**, la adresa de email: office@ushprobusiness.ro

• Taxa de participare este de 45 euro/persoană. Pentru achitarea taxei de participare, consultați informațiile din *Formularul de înscriere*

• Pentru mai multe informații, accesați www.ushprobusiness.ro

Din rațiuni legate de drepturi de autor și din dorința menținerii unor condiții de desfășurare a evenimentului, fotografierea sau înregistrarea video la eveniment (inclusiv folosind telefoane mobile) nu este permisă fără acordul *USH Pro Business.*

Organizatorii își rezervă dreptul de a amâna sau anula evenimentul din cauza oricăror cauze obiective.

Balul Bobocilor la Universitatea *Spiru Haret*!

Mare bal mare, azi, marți, 3 decembrie, ora 19:00, la *The Vintage Pub*, București, str. Smârdan 43! *Balul Bobocilor*, dar nu orice fel de bal, ci un bal cu tematică: *ANII '90*!!!
Se va asculta muzică bună, se va cânta, se va dansa și se vor face multe, multe poze de păstrat ca amintire
Șase perechi de boboci entuziasmați și talentați pornesc spre cucerirea titlurilor de *Miss și Mister Boboc SH 2019.*
Accesul se face pe baza de brățară (50 de lei).

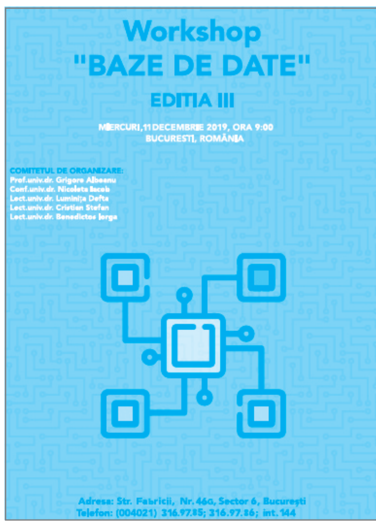

Facultatea de Inginerie și Informatică organizează miercuri, 11 decembrie, între orele 9 și 14, a treia ediție a workshop-ului

Baze de date

Lansarea *WALLACHIA HUB*, consorțiul clusterelor din regiunea Sud-Muntenia

În data de 29 noiembrie 2019, la Ploiești, a fost lansat *Consorțiul Wallachia Hub* al clusterelor din regiunea Sud-Muntenia, alianță care, alături de ecosistemul antreprenorial universitar *USH Pro Business*, cuprinde *Danube Engineering Hub*-Ploiești (consulting engineering, aplicații GIS, planificare urbană, IT&C), *Bio Concept Valea Prahovei* Ploiești (agricultură ecologică), *Danube Furniture Cluster* (industria mobilei), *ACAROM* Pitești – Asociația Constructorilor de Automobile din România (componente auto), *CERMAND* Târgoviște – Centru pentru Energii Regenerabile la Marea Neagră și Dunăre (surse noi de energie).

Consorțiul vizează reprezentarea intereselor membrilor, atragerea de noi membri, promovarea înființării de noi clustere, crearea unui centru de resurse pentru clustere, dezvoltarea de soluții financiare, internaționalizare și specializare inteligentă transsectorială și crearea unui brand regional.

La întâlnire a participat domnul Flaviu Iorgulescu, reprezentantul *CLUSTERO* – Asociația Clusterelor din România, care a salutat această inițiativă, asociația fiind un promotor al acestor alianțe. Au fost prezentate aspecte privind provocări și oportunități ale clusterelor din România.

Ne preocupă promovarea unei concepții de dezvoltare a clusterelor bazată pe potențialul regiunilor și colaborarea cu alte structuri ale mediului de afaceri din regiune, cum ar fi camerele de comerț, pentru a contribui la asigurarea competitivității mediului de afaceri local, în special a IMM-urilor", a declarat Costin Trandafir, președintele noului consorțiu *Wallachia Hub*.

Suntem deosebit de onorați să participăm la acest consorțiu în calitatea noastră de facilitatori de cluster, centrul nostru fiind un leader național în implicarea activă universitară în astfel de structuri. Avem structuri de sprijin în teritoriu la Ploiești și Câmpulung și liantul cu clusterele din București. Credem că Wallachia Hub *trebuie să rămână deschis clusterelor din regiunea București-Ilfov, organic legate de Sud-Muntenia, dar și altor clustere care se regăsesc în acest brand*, a declarat Costin Lianu, director general *USH Pro Business*, prorector Relații Internaționale Universitatea *Spiru Haret*.

*Pentru detalii suplimentare, ne puteți contacta la Secretariatul consorțiului aflat la sediul *Danube Engineering Hub* din Ploiești, director executiv Irina Rădulescu, telefon 0722.596.476, email iri_radulescu@yahoo.com.

POATE VĂ INTERESEAZĂ

Ediția 2020-2021 a programului de burse din partea Guvernului Francez pentru Master și Doctorat

A fost lansat noul program de Burse ale Guvernului Francez (BGF) pentru Master și Doctorat în co-tutelă 2020-2021, care sărbătorește 30 de ani de implementare.

Oportunitățile de studiu sunt oferite în cadrul programelor de sprijin pentru mobilitate susținute de către Ambasada Franței în România și Institutul Francez din România. Termenul limită de trimitere a candidaturilor este 2 martie 2020.

O noutate este că pentru a urma studii în Franța limba franceză nu este obligatorie, chiar dacă reprezintă un avantaj: există oportunități de a urma o filieră chiar în limba engleză, se arată în comunicatul Institutului Francez la București.

În 2019, bursierii români s-au format în cadrul unor universități prestigioase, precum École Polytechnique, École des hautes études en sciences sociales (EHESS), Université Paris-Saclay, Université Lyon 2, Université Paris 1 Panthéon-Sorbonne, Institut National des Sciences Appliquées (INSA), etc. Până în prezent, peste 2000 de studenți și cercetători români au beneficiat de diferite programe de mobilitate finanțate de către Guvernul Francez, mulți dintre alumni având astăzi cariere impresionante.

Ambasada Franței și Institutul Francez din România au conceput încă din 1990 o strategie de dezvoltare a programelor de mobilitate destinate tinerilor români care doresc să studieze în Franța, cu scopul de a crește numărul experților francofoni de înaltă calificare de pe piața românească, dar și pentru a extinde cooperarea dintre cele două țări.

Opinia națională
ISO 9001 certificat nr. 639C
ISSN 1221-4019
ISSN 1841-4265 (online)
www.opinianationala.ro
www. facebook.com/opinianationala
Strada Fabricii nr. 46G, sector 6, București
Telefon/fax: 021 316 97 91
Centrală: 021 316 97 85, 021 316 97 86, 021 316 97 87, interioare 168 și 143
e-mail: opinia@spiruharet.ro

REDACȚIA:
Mioara Vergu-Iordache, Ciprian C. Vasilescu
Cornelia Prodan, Florentina Stemate (DTP)

Stimați cititori,
Dorim să fiți partenerii noștri în elaborarea publicației *Opinia națională*. De aceea, vă adresăm invitația de a ne transmite opinii, informații, idei de larg interes național, pe care să le publicăm în edițiile viitoare. Așteptăm cu interes și propuneri privind conținutul publicației.

REVISTA *OPINIA NAȚIONALĂ* este editată de **FUNDAȚIA *ROMÂNIA DE MÂINE***
Tiparul executat de **TIPOGRAFIA FUNDAȚIEI *ROMÂNIA DE MÂINE***

Răspunderea pentru conținutul textelor publicate aparține autorilor.

Voluntariat şi parteneriat pentru viață

Facultatea de Medicină Veterinară a Universității *Spiru Haret*, cu sediul în Bulevardul Basarabia 256, Bucureşti, a avut oaspeți de seamă în data de 22 noiembrie: Asociația *Foişorul de Foc.* Coordonatorul Asociației, general de brigadă Vasile Ciornei, împreună cu un detaşament de tineri voluntari au poposit la sediul facultății cu scopul de a le prezenta studenților haretişti ce reprezintă, din punctul său de vedere, *voluntariatul şi parteneriatul pentru viață*.

Asociația *Foişorul de Foc - voluntariat şi parteneriat pentru viață* este compusă din aproximativ 400 de tineri voluntari, dintre care 40 de studenți, ceilalți fiind liceeni. Tinerii sunt constituiți în detaşamente, 11 la număr, şi sunt pregătiți să facă față dezastrelor. Pregătirea lor durează un an şcolar şi include evenimente de toate tipurile.

General de brigadă Vasile Ciornei: *Facem educație şi instruire inclusiv cu cei mici, de la clasa pregătitoare, în cadrul* Săptămânii Altfel *şi nu numai.*

Instruirea voluntarilor decurge în aşa fel încât cei care trec în anul al doilea de pregătire să devină instructori pentru cei care au venit să facă voluntariat pentru prima oară. Asociația *Foişorul de Foc* are o *Divizie Civică Voluntară* unde există un corp de instructori. Aceştia pot asigura şi consiliere pentru toate tipurile de cariere, pe care doresc să le îmbrățişeze elevii de liceu înscrişi ca voluntari în cadrul asociației. Asociația funcționează de nouă ani şi pune pe primul plan cele trei valori ale societății româneşti, respectiv, şcoala, familia şi voluntariatul. Cei mai buni, dintre cei mai buni tineri voluntari pleacă într-o tabără militară, care are o capacitate de o sută de locuri. Aceasta durează opt zile şi este coordonată de militarii *Diviziei Mecanizate* de la Bistrița.

General de brigadă Vasile Ciornei: *Avem tineri excepționali şi foarte bine pregătiți pentru viață. Voluntariatul pleacă din inimă şi nu trebuie să existe nicio constrângere pentru a face voluntariat.*

Asociația *Foişorul de Foc* a fost apreciată în decursul timpului de numeroase ambasade. Modelele adoptate de asociație sunt cele ale Japoniei, Turciei şi ale altor țări cu mare experiență în zona cataclismelor şi a situațiilor de urgență.

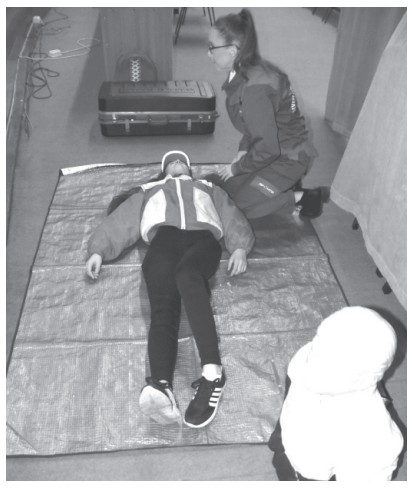

După opt ani de la înființare, Asociația *Foişorul de Foc* a fost recunoscută de Ministerul Apărării ca partener şi a primit *Medalia Clasa I* . Mulți dintre voluntarii asociației optează ulterior pentru cariere militare. Ceea ce este cu adevărat interesant este faptul că 80 % dintre voluntari sunt fete. Explicația dată de domnul general de brigadă Vasile Ciornei: *Acestea se dovedesc a fi mai puternice. Ele îşi doresc să demonstreze că pot fi lider.*

Scopul prezentării a fost de a le oferi studenților Facultății de Medicină Veterinară suficiente argumente pentru a veni cu inima deschisă spre Asociația *Foişorul de Foc* în ideea de a face *voluntariat şi un parteneriat pentru viață*. Studenții s-au dovedit receptivi la argumente, mai ales când au aflat că pregătirea voluntarilor se face în special în domeniul sanitar. Aşa cum afirma domnul Vasile Ciornei: *Instructorii sunt în mare măsură doctori. Facem multă practică pe manechine foarte performante, adică extrem de apropiate de corpul uman.*

Câțiva voluntari din cadrul asociației au făcut manevre de resuscitare a manechinelor. Dintre studenți, cei care au dorit au putut urca pe scenă şi au încercat şi ei câteva manevre.

Andreea Cătălina Miliță instructor Asociația *Foişorul de Foc: Acum sunt instructor. Am fost voluntar clasa I şi voluntar clasa a II-a. Am luat toate însemnele. Activez în cadrul asociației de aproape 5 ani.*

Reporter: Ce vă motivează să alocați atât de mult timp voluntariatului?

Andreea Cătălina Miliță: *Faptul că pot, prin propriile mele forțe, să salvez o viață.*

Reporter: Cum i-ați perceput pe studenții Facultății de Medicină Veterinară?

Andreea Cătălina Miliță: *Cu toate că a fost prima dată când studenții de aici s-au confruntat cu aşa ceva, s-au descurcat foarte bine. Consider că sunt foarte interesați de acordarea primului ajutor şi chiar ne-am dori ca ei să experimenteze mai mult.*

Supraviețuirea este un alt capitol foarte important. Instructorii îi învață pe voluntari tehnici de supraviețuire. De exemplu, aceştia pot, într-o situație limită, să trăiască în mijlocul pădurii cu frunze de arțar sau să facă focul fără chibrit şi fără brichetă. Pot încropi un adăpost din tot ce oferă pădurea sau pot obține apă potabilă folosind o serie de filtre naturale. Orientarea în teren este printre primele lucruri învățate de voluntari, atât cea cu metode clasice, cât şi cea bazată pe tehnologii de ultimă oră.

Coordonatorul Asociației spune: *Ceea ce îi învățăm noi nu pot învăța în nicio altă şcoală din România. A salva o viață nu se poate învăța nicăieri în altă parte. Atenție, nu suntem o formațiune paramilitară, cum am mai fost numiți în trecut, chiar dacă voluntarii răspund la bună ziua cu „ordonați!" Avem parteneriate cu Inspectoratul General pentru Situații de Urgență şi cu Inspectoratul Şcolar al Municipiului Bucureşti, dar şi cu multe alte ong-uri din Capitală şi din țară. Ne gospodărim singuri şi să nu credeți că nu avem costuri mari cu deplasările şi cu tot ce înseamnă consumabile. Cu toate acestea, reuşim să avem o bază materială bogată; instructorii adulți au chiar patru ținute.*

Atras ca un magnet de cuvintele domnului general de brigadă şi, evident, de frumoasele uniforme ale voluntarilor prezenți pe scena amfiteatrului Facultății de Medicină Veterinară a Universității *Spiru Haret*, nu am putut să nu îl intervievez şi pe cel mai strălucitor (ca vestimentație) voluntar prezent la această întâlnire.

Reporter: Care este rolul tău în cadrul diviziei?

Adrian Mohamed, coordonator al Detaşamentului *Lucian Blaga*, din cadrul *Diviziei Civice Voluntare*: *Eu am întocmit echipa, după ce, în prealabil, am recrutat. Fiindcă noi asta facem. Mergem la diverse licee şi prezentăm proiectul. Sunt elev al Liceului* Lucian Blaga *şi fac voluntariat în cadrul asociației de aproximativ un an şi jumătate. Oricine poate să vină spre noi îmbrățişând ideea de voluntariat, dar nu toți care vin rezistă.*

Reporter: Ce aşteptări ai de la aceşti studenți?

Adrian Mohamed: *Speranțele mele sunt legate de faptul că se poate forma şi aici un detaşament. Să fim mai numeroşi şi să salvăm împreună mai multe vieți.*

Reporter: Ce poți să îmi spui cu privire la costumul cu care eşti îmbrăcat?

Adrian Mohamed: *Este un costum aluminizat. Are în jur de 15 kilograme. Cu el se poate acționa în caz de incendiu. Pot intra cu el prin foc şi pot salva vieți!*

Dacă nu sunteți convinşi cât de important este voluntariatul, vă mai spun că:
• Poți să devii voluntar pentru a învăța lucruri noi, pentru a dezvolta abilități, care să te ajute să te implici şi să participi la rezolvarea problemelor din comunitatea ta.
• Poți participa la cursuri de instruire pentru situații de urgență, curs de acordare a primului ajutor sau de supraviețuire în caz de izolare.
Înscrie-te în *Divizia Civică Voluntară!* Şos. Pantelimon nr. 301, sector 2, Bucureşti; tel.: 031 413 6201; persoană de contact: Vasile Ciornei

Text şi foto: Ciprian C. VASILESCU

Masa rotundă:

Expertiza criminalistică, mijloc de probă în procesul penal

Miercuri, 27 noiembrie ora 16, în cadrul Facultății de Ştiințe Juridice şi Ştiințe Economice a avut loc masa rotundă cu tema: *Expertiza criminalistică, mijloc de probă în procesul penal*.

Evenimentul face parte din seria evenimentelor ce vor fi organizate lunar în cadrul facultății, în scopul corelării elementelor teroretice cu cele practice, precum şi a elementelor de noutate aduse în practica judiciară.

Invitat: expert criminalist Stoiculescu Gheorghe
Organizator: lect.univ.dr. Şerban Cernat Claudia

La Universitatea *Spiru Haret,*
Proiectul *Valori perene în educație* continuă

Conferința

Înscrisuri transgenerațională şi corp – o incursiune în psihogenealogie

Autoarea şi psihoterapeuta Elisabeth Horowitz, la Facultatea de Psihologie şi Ştiințele Educației

Marți, 26 noiembrie 2019, a avut loc, în amfiteatrul Facultății de Psihologie şi Ştiințele Educației, evenimentul internațional dedicat *psihogenealogiei,* susținut de reputata autoare şi fondatoare Elisabeth Horowitz, Franța, realizat în parteneriat cu editura *Philobie* şi *Centrul Internațional pentru Psiho-genealogie.* Este încă un eveniment desfăşurat în cadrul proiectului de cercetare ştiințifică şi dezvoltare intitulat *Valori perene în educație,* din suita inițiativelor de misiune desfăşurate prin Facultatea de Psihologie şi Ştiințele Educației începând cu anul 2012.

La manifestare au participat Bianca Biagini, fondatoarea editurii *Philobia,* Cristina Schmidt, fondatoarea *Centrului Internațional pentru Psihogenealogie*, şi, din partea Universității *Spiru Haret*, decanul şi prodecanul Facultății de Psihologie şi Ştiințele Educației - lect. dr. Simona Marica şi conf. dr. Cristi Pantelimon - împreună cu lect. dr. Oana Pănescu şi prof. dr. Matei Georgescu.

Tema conferinței a fost *Înscrisuri transgenerațională şi corp – o incursiune în psihogenealogie* şi a reprezentat o excelentă oportunitate pentru studenții şi masteranzii Universității *Spiru Haret* de a pătrunde, grație unui autor şi practician de primă mână, în universul de o nuanțată complexitate al câmpului transgenerațional, al influenței acestuia, atât asupra dinamicii psihice, cât, mai ales, asupra celei somatice.

Elisabeth Horowitz a publicat mai multe cărți din spațiul psihogenealogiei, dintre care doar trei au fost traduse în limba română. Abordarea sa este integrativă şi vivace, profundă prin întemeierea într-o vastă experiență clinică.

Amfiteatrul a fost plin şi limita timpului a fost singura ce a oprit discuțiile animate, atât de calitatea expunerii, cât şi de actualitatea sa.

Proiectul *Valori perene în educație* continuă!

Prof. univ. dr. Matei GEORGESCU

PREUNIVERSITARIA

Un eveniment special la Liceul Teoretic *Traian*

3 decembrie este *Ziua Internațională a Persoanelor cu Dizabilități*. Aceasta este organizată anual, începând din 1992, de Organizația Națiunilor Unite, pentru a sprijini persoanele cu dizabilități. Am avut șansa extraordinară să îl cunosc pe unul dintre cei mai aprigi luptători pentru drepturile persoanelor cu dizabilități din România, dar și un mare sportiv, domnul Ghiorghi Filip, președinte al Asociației *Totul pentru tine.*

Asociația *Totul pentru tine*, a fost înființată în 2014 și se ocupă cu reintegrarea persoanelor cu dizabilități în societate, și colaborează de trei ani cu Liceul Teoretic *Traian*. Anul acesta, asociația a încheiat un parteneriat cu școala pentru a se putea adresa elevilor în cadrul unui dialog cu privire la ceea ce înseamnă *dizabilitatea*, despre felul în care ei pot ajuta persoanele cu dizabilități, dar mai ales cum pot fi reintegrate prin sport aceste persoane cu dizabilități. Întâmplarea norocoasă a făcut să particip la acest dialog. A fost un bun prilej să primesc informații despre activitatea Liceului Teoretic *Traian*, strada Luigi Galvani 20, sector 2, București.

Noi putem să activăm în orice domeniu

Ghiorghi Filip, președinte al Asociației *Totul pentru tine*: Sunt utilizator de scaun rulant de 26 de ani. Cu toate acestea, particip la *Maratonul de înot de la Brașov,* maratonul celor 24 de ore de înot. Acolo, noi, o echipă formată din persoane cu dizabilități, înotăm cot la cot cu sportivi de performanță, cu foști sportivi și cu amatori. Avem culoarul nostru și întotdeauna câștigăm. Câștigăm respectul oamenilor, câștigăm foarte mult optimism și acest optimism ne dă puterea de a merge mai departe. Am făcut tenis de câmp, am făcut tenis de masă, baschet în scaunul rulant și, uitându-mă în buletin, am văzut ce vârstă am împlinit și am zis că totuși ar trebui să fac un sport mai static, pentru vârsta mea, și am ales *Tirul cu arcul.* Patru ani am fost în lotul național. Am reprezentat România la concursurile internaționale. Anul trecut, la Campionatul European, am ajuns pe locul 9, și până atunci am fost campion național la *Tir cu arcul* pentru persoanele cu dizabilități. *Tirul cu arcul* se practică identic, atât pentru persoanele valide, cât și pentru noi. Nimic nu e diferit. Aceeași țintă, aceeași distanță și, atunci când poți să te întreci cu persoana de lângă tine, îl motivezi și pe el, dar și pe tine, fiindcă poți. Ca utilizator de scaun rulant am reușit să trec peste greutăți, acumulând ceva experiență, cred că mă pot adresa elevilor împărtășindu-le din experiența mea și cred că îi mobilizez prin puterea exemplului să reușească în viață! Ei nu au, practic, nicio piedică. Noi suntem cei care ne punem singuri bariere… Asta vreau să arăt elevilor, lumii, că noi putem să activăm în orice domeniu.

Activitățile extrașcolare și extracurriculare sunt un mijloc de bază al educației

Profesor de educație fizică și sport Robertino Penciu, directorul Liceului Teoretic *Traian:* În viziunea mea managerială, activitățile extrașcolare și extracurriculare sunt un mijloc de bază al educației. Întotdeauna am mizat pe proiecte și pe activități educative mai puțin formale, să le zicem. Înainte de a vă spune despre ONG-urile cu care avem parteneriate, se cuvine să amintesc faptul că în cadrul Liceului Teoretic *Traian* se desfășoară și alte activități, să le zicem, singulare, în care sunt implicate cadrele didactice împreună cu elevii. Avem un consilier pentru proiecte educative și extrașcolare foarte implicat, care organizează periodic activități cu elevii de diverse tipuri. Încercăm să colaborăm cu cât mai multe entități, care vin spre noi. Colaborăm cu Secția 6 de poliție, alături de care facem prevenție anti-violență sau antidrog, cu Poliția Locală, care se ocupă de siguranță la intrarea și ieșirea în școală, cu mai multe cluburi sportive, de unde ne vin și nouă mulți dintre elevi. Suntem deschiși către toate universitățile care doresc să își popularizeze oferta de școlarizare la nivelul liceului nostru. Despre partenerii externi trebuie să vă spun că avem o relație de suflet cu Asociația *Totul pentru tine*, o asociație creată în sprijinul persoanelor cu dizabilități. Este un parteneriat care durează de mai mulți ani. În cadrul întâlnirilor dintre membrii asociației, între invitații acestora și elevi se poartă discuții foarte interesante. Se încearcă și se reușește cu succes ridicarea nivelului de conștientizare a elevilor vizavi de problemele persoanelor cu dizabilități, dar și cu privire la pericolele la care tinerii se pot expune din teribilism.

Un alt proiect pe care îl derulăm este *Cheia succesului.* Scriitori, profesori universitari, actori și multe alte personalități din diferite domenii vin aproape săptămânal pentru a sta de vorbă cu elevii noștri și pentru a face diferite activități, după cursuri. Elevii noștri primesc foarte bine aceste întâlniri. La început, au considerat că sunt obligați să bifeze aceste acțiuni, apoi, când au văzut că sunt interesante, tot mai multe clase s-au afiliat acțiunilor, iar acum umplem sala de festivități. O sală de festivități cum nu au multe instituții școlare din București. În primul rând, are o capacitate de 250 de locuri. Elevii vin aici, așa cum spuneam, după ore și participă, fie la întâlnirile cu oameni deosebiți, ca întâlnirea de azi, fie sunt implicați în cele două proiecte majore pe care le derulăm în prezent. Proiectul *ROSE* este un proiect al Ministerului Educației Naționale, care are drept scop creșterea procentului de promovare la examenul de bacalaureat. *ROSE* se bazează pe accesarea unui împrumut de la Banca Mondială. El a apărut în prima fază doar pentru liceele mai slabe, apoi s-a extins. Proiectul constă în oferirea de meditații săptămânale gratuite pentru elevi, la disciplinele pentru bacalaureat. Profesorii sunt plătiți și își dau tot interesul. Mai suntem parte într-un alt proiect, de data aceasta al Primăriei Sectorului 2, respectiv, *Academia copiilor,* care include 34.000 de elevi la acest moment, numai din Sectorul 2. Tot un fel de pregătire suplimentară gratuită oferită elevilor.

Nu trebuie să le tăiem aripile!

Profesor de limba și literatura română, Magdalena Stan, director adjunct: Liceul de azi a trecut prin multe transformări în decursul timpului. A fost școală cinematografică, după aceea a fost o școală în care s-au pregătit, ca tehnicieni, cei care urmau să lucreze la metroul bucureștean. Liceu industrial, liceu teoretic, ca apoi să se transforme în Colegiul Tehnic *Traian,* iar în 2014 să redevină Liceul Teoretic *Traian.* Eu sunt în această școală din 2001. L-am prins, o bună perioadă, ca fiind colegiu tehnic. Chiar și atunci predominau clasele cu profil teoretic. Am avut baza necesară pentru transformarea din 2014. În momentul de față avem un principiu: *Oferim învățătură pentru toți și performanță pentru fiecare.* Grupul țintă, evident, sunt cei care locuiesc în această zonă, de la școlile gimnaziale din perimetrul *Parcului Circului,* însă avem foarte mulți elevi și din județul Ilfov, care se integrează foarte bine, și elevi care provin din diverse medii socio-economice defavorizate și ne bucură că reușim să îi integrăm foarte bine în colectivele noastre. Planul de școlarizare este foarte echilibrat. În acest an, avem opt clase de a IX-a, în general, cam șapte, opt clase pe nivel, dintre care jumătate de *real,* cealaltă jumătate de *uman.* Adică ori trei de *real* și patru de *uman,* ori invers, dar avem chiar și o tradiție, respectiv o clasă de *vocațional* cu profil *sportiv,* fiindcă baza materială a școlii ne permite. Avem o sală de sport foarte mare și frumoasă, avem două terenuri de tenis exterioare, inaugurate chiar de Simona Halep, dar și o sală mai mică, de gimnastică. Menționez că în jurul nostru sunt numeroase cluburi sportive ai căror elevi vin, de cele mai multe ori, la noi să facă liceul. Avem, așadar, *clase cu profil sportiv de tenis și de handbal.* În viitor, sper să reușim să formăm *clase mozaic,* astfel încât să le permitem elevilor înscriși la cluburile sportive să facă și la noi mai multe sporturi. Avem cu aceste clase sportive performanțe foarte bune. Participă la competiții organizate la nivel municipal. *Echipa de handbal fete* a câștigat anul trecut o competiție organizată de *PROEDU la nivel municipal.* Este bine că elevii sunt răsplătiți astfel. Ei contribuie la crearea unei imagini a școlii în comunitate. Noi încercăm să le oferim absolut tot ce au nevoie și pe partea de educație formală, și pe partea de activități extrașcolare.

Activități extrașcolare avem foarte multe, așa cum a zis și domnul director, fiindcă spațiul este generos. Avem o Sală de festivități deosebită și acolo avem numeroase manifestări. În ultimii ani, am avut numeroase întâlniri cu personalități din diferite domenii, inclusiv din lumea sportului, cu persoane cu dizabilități, care au reușit să răzbată în viață. Organizăm dezbateri aproape pe orice temă și chiar pot spune că nu există săptămână să nu vină cineva la noi în sală să le vorbească elevilor. Un capitol important în viața școlii o au întâlnirile elevilor cu scriitorii. Avem cenaclu literar și avem elevi care au început și ei să publice. Am avut o elevă la clasă, la *Limba și literatura română*, unde predau, care s-a simțit încurajată văzând aceste acțiuni ale liceului. Norocul a fost că a găsit oameni care au motivat-o. Așa se face că cele două activități, respectiv, cea școlară și cea extrașcolară se îmbină perfect. Asta fac și eu la orele de *Limba și literatura română*, le aduc argumente în sprijinul scrisului. Sunt la vârsta revoltei, noi trebuie să le canalizăm energia spre ceea ce este important pentru ei. Și, foarte important: *Nu trebuie să le tăiem aripile!* Până la urmă, doar educația, cu toate disciplinele ei, pe care uneori elevii le consideră neimportante, le deschide drumuri…

Ciprian C. VASILESCU

Centrul Cultural din Buftea s-a îmbrăcat în *Culorile toamnei*

George V. GRIGORE

Generosul spațiu expozițional al Centrului Cultural Buftea ne-a oferit o adevărată explozie de culoare și creativitate, prin găzduirea celei de a VIII-a ediții a Festivalului *Culorile toamnei*, dedicat copiilor și elevilor din învățământul preșcolar, primar, gimnazial și liceal din Buftea. Astfel, pe 16.11, și pe 17.11, a avut loc jurizarea acestui festival – concurs cu o regulă mai aparte. Astfel, oricare spectator – vizitator a putut să devină și membru al juriului, notând după dorință și gust lucrările prezentate. Ca regulă, fiecare dintre expozanți a participat doar cu o singură lucrare la una dintre secțiunile concursului: pictură, colaj, sau obiecte de artizanat, cu tema „toamna”. Duminică, a avut loc festivitatea de premiere, ce a dus bucurii, atât micilor creatori, cât și părinților care i-au însoțit la această manifestare. Festivalul a avut în acest an un număr dublu de participanți față de anul trecut, reunind peste 630 de expozanți. Juriul a fost format – în cele din urmă – din 767 de membri, adică vizitatori ai expoziției, care au votat lucrările preferate. Au fost acordate premii și diplome de participare, atât elevilor, cât și profesorilor coordonatori. Andreea Burtea, învățătoare la Școala Gimnazială nr. 1 Buftea, inițiatoare și coordonatoare principală a acestui proiect de succes, a spus cu vădită emoție că, de la an la an, festivalul se bucură de prezența mai multor participanți, dar și de lucrări din ce în ce mai bune. *Mă bucur de fiecare dată când particip la o asemenea explozie de culoare, de frumos și de bucurie din partea copiilor. Mi se pare că este esențial să îi punem în valoare, să îi descoperim. Sunt copii foarte talentați, toți cei care au expus în zilele acestea la Centrul Cultural Buftea. Ne-au bucurat ochii și sufletul*, a spus și doamna Aretina Rudeanu, directoarea Școlii Gimnaziale nr. 1 din Buftea, instituție organizatoare a acestui proiect susținut cu tenacitate de opt ani de zile de profesorii din învățământul primar, respectiv preșcolar, Andreea Burtea și Paula Ciocoi. Lucrările s-au aflat expuse și au mai putut fi admirate până pe data de 3 decembrie 2019.

Frumos, culoare și bucurie poate fi deviza acestui festival care aduce o notă de bună dispoziție în peisajul autumnal din Buftea. Felicitări organizatorilor și participanților!

VITRALII

Probleme de lexic

VITRALII

Ca oricare altă limbă în care comunică semințiile planetei, limba română este vie, evoluează, are mecanisme proprii de reinventare, adaptare și igienizare. În general, idiomurile neolatine sunt caracterizate de o extraordinară mobilitate și de o permisivitate ridicată atunci când sunt invadate de cuvinte străine, deși asimilarea acestor termeni de aiurea se face numai după o îndelungată maturare și doar ca urmare a unui proces de legitimare prin lipsa altor cuvinte care să desemneze obiectul sau acțiunea respectivă.

O altă dimensiune a problemei este dată de evoluția tehnologică năucitor de rapidă, ceea ce determină asaltul nemilos al unui continuu val de neologisme de natură strict utilitară: nu ai cum să inventezi un cuvânt românesc pentru „I-phone”, scotocind în încrengătura rădăcinilor limbii latine, pentru simplul motiv că pe vremea când primii oameni buchiseau latinește, comunicarea se făcea cu cercuri de fum, strigăte de la un deal la altul sau porumbei călători.

Sunt de acord că o limbă evoluează (sau involuează) pentru că este oglinda vremurilor pe care le traversează. Snobismul și infatuarea pot fi, la fel de bine, cauze ale stâlcirii și răstălmăcirii. Nu am o problemă să mă *focusez*, în loc de a mă *concentra*, și pot foarte bine să *achesez*, în loc să *fiu de acord*. Mai grav mi se pare însă că din lexic dispar cuvinte vechi, neaoșe, frumoase, prin înlocuirea cu termeni „romgleziți” sau, mai rău, inventați de noua aristocrație digitală. Așa au dispărut vorbe precum *odinioară, zăbavă, cheotoare, fuior, nimicnicie, ulucă*. În fond, nici nu prea mai *vorbim*, ci *vb*. E mai pe scurt, mai simplu, nu e timp de înfloriturі.

Cel mai grav mi se pare însă altceva: din vocabular încep să dispară mai ales cuvinte care ne defineau odată ca națiune. De fapt, nu dispar, sunt pervertite, secate de conținut, urâțite și boțite prin impregnare cu umorile lumii răvășite de ura în care ne trecem zilele. Fiți sinceri: de câte ori ați auzit în ultima vreme vorbele *iubire, răbdare, toleranță, dialog, acceptare, sărut, dor*? Adică, dacă le-ați perceput cu vechiul înțeles, nu scrâșnit, ca un tren deraiat. Nu-i așa că *solidaritate* vă sună necunoscut, desuet, în urechi, în ultima vreme?

Dragoș CIOCĂZAN

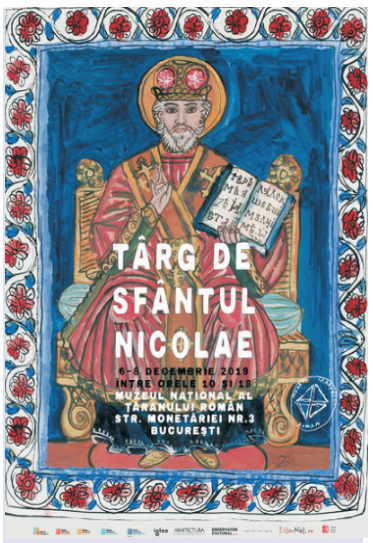

6-8 decembrie *Târg de Sfântul Nicolae* la *Muzeul Național al Țăranului Român*

Peste 100 de meșteri pricepuți: olari, lingurari, cojocari, cofetari, țesătoare, cusătorese, împletitoare, pielari, rudari, iconari, cioplitori... vin din toate zonele țării la *Muzeul Național al Țăranului Român*, cu lucruri frumoase, pe care le-au meșterit peste an, la Târgul de Sfântul Nicolae, de vineri, 6, până duminică, 8 decembrie, de la orele 10 la 18.

Puteți admira și cumpăra: jucării, nuielușe, măști, ii, podoabe, opinci, cergi, scoarțe, străchini, oale de sarmale, icoane, pristolnice, blide, marame, ibrice, chimire, curele, genți, alambicuri, blidare, copăițe, sărărițe, pipernițe, găvane, lingurare, linguri, fluiere, ocarine, împletituri din pănuși, oale, scăunașe, ștergare, lăzi de zestre, catrințe, cămăși, fote, clopoței, zurgălăi, dar și turtă dulce, cozonaci, mere, miere, plăcinte, ciocolată de casă, halviță, plante medicinale, țuică, fructe și legume.

Civilizația străzii

Aprozarul

Pare ridicol sau chiar bizar... Să deschizi azi un aprozar. Acum când aproape se împlinesc. De la acel eveniment grotesc. Numit de unii *Revoluția Română*. A fost sau nu o lucrătură? Așa descriu eu 3 decenii și-a răului progenitură! Un lucru-i cert și nu vreau să mă cert. Aproape avem ce să mâncăm, mai greu e să le cumpărăm. Toți suntem proprietari. Avem patroni și boschetari. Avem lumină și uneori căldură, dar nicio limită la gură. Vacanțe în străinătate și un sistem social scos de *pe roate*. Și Capitala-n faliment. Măcar o să avem curent… Că sunt și meteo-dependent. Și se anunță vremuri grele. Presimt că-o să înghețe sub stele. În iarna care a venit mă simt din ce în ce mai obosit. Să ies din casă să merg la piață pentru cumpărături. Așa că apreciez ideea de aprozar la colț de

stradă! E un miracol și pentru cei care-ar putea să cadă, pe gheața ce nu e curățată. Doi pași și ai intrat în aprozar, care deși nu e bazar…Are produse de maximă necesitate, are tejghele, legume, fructe, sănătate. Are o firmă mare luminoasă. E o reclamă bună să ia din casă! Ajuns la ușa lui o să constați, că ai în față oameni ca și tine deșirați. Cu plase goale așteptând la coadă. Să vadă ce se-aude, ce se bagă? Dar, oameni buni trecut-au 3 decenii și obiceiurile au rezistat. Mă văd la coadă, un pic inadaptat. Pufoaica mă ține strâns, legat. Privirea în pământ și capul plecat. E timpul să se deschidă larg ușa…La tejghea să apară mătușa, în halat alb ca de *doctoriță,* iar cumpărătorul, din spate beat criță să îi ceară socoteală ca l-a ținut în frig afară. Ajung în față. Plasa se umple ușor, două, trei cepe, morcovi la greu și cartofi bag cu spor. În spate cumpărătorul beat-hămesit a venit cu plasa goală, și pe mine, direct în creștet m-a pocnit:

Ajunge! Vrei să iei tot aprozarul, vrei să te faci cât animalul! Nu era mai bine pe vremea cealaltă, când nu se găsea? Acum ai magazine, ai tot ce dorești în vitrine. Ai piață, supermarket, hipermarket, super-viață! Și te înghesui aici cu mine, măi creștine?

Sunt nostalgic, bre! îi zic, încercând să-l îmbunez pe calic.

Nostalgic ai?

Ai, n-ai, tot dai! Asta e economia de piață!

Bă, tu mă crezi paiață! Pentru asta au murit ăia și tu ești în viață?

Eram mic la revoluție…

Atunci de ce te bagi bă, la aprozar, găsește altă soluție…

Ciprian C. VASILESCU

Gala de balet *Carmen Sylva*

• *Oră de balet* inedită la Muzeul Național Cotroceni, pentru a anunța Gala de balet *Carmen Sylva,* care va avea loc în data de 20 ianuarie 2020, de la ora 20:00, la Teatrul Național *I. L. Caragiale* din București.

Șapte balerine și balerini și 15 invitate speciale au participat la o oră inedită de balet în *Salonul Cerchez* al Muzeului Național Cotroceni, pentru a aduce în atenția publicului importanța artei și frumosului în viața de zi cu zi și pentru a anunța că mai sunt 60 de zile până la Gala de balet *Carmen Sylva*, evenimentul cultural al începutului de an 2020. Marina Minoiu, care dansează în prezent la *Danish Royal Ballet*, le-a arătat invitaților mișcări de dans specifice Curții regale și a exemplificat și câteva diferențe între stilul de dans rusesc și cel danez. Pașii de dans au fost acompaniați la pian de Ana Silvestru. Alături de Marina Minoiu, la *Ora de balet* au participat de la Opera Națională București prim-balerinii Robert Enache și Rin Okuno, balerinii Alice Minoiu și Cristian Preda, precum și tânăra balerină Rebecca Rudolf, elevă la Liceul de Coregrafie *Floria Capsali*. „Mă întorc în București cu drag de fiecare dată când pot și am ocazia să vorbesc despre frumusețea dansului și importanța educației. Am venit la *Ora de balet* și pentru a vorbi despre minunata Gală de balet *Carmen Sylva*, care o celebrează, prin îmbinarea în lumea dansului a diferitelor domenii ale artei, pe Regina noastră Elisabeta – Carmen Sylva. Va fi o întâlnire pe care publicul bucureștean, atât de cald, o merită: cu balerini care vor veni de pe marile scene ale Europei - *English National Ballet*, *Staatsballet Berlin*, *Mihailovschi*, *Danish Royal Ballet*. Plus acele momente foarte frumoase în care Ana Silvestru și Rafael Butaru vor oferi muzică live”, a declarat balerina Marina Minoiu.

Gala de balet *Carmen Sylva* va pune în scenă un adevărat labirint al emoțiilor, marcat de tot ceea ce înseamnă pentru cultura noastră personalitatea Reginei Elisabeta (Carmen Sylva). Sunt reunite fragmente coregrafice celebre pentru temele naturii și ale iubirii, specifice creațiilor primei Regine a României. Se vor regăsi fragmente ale baletului clasic, sub semnătura unor mari și importanți coregrafi ca Sir Frederick Ashton, Johan Kobborg, Mauro de Candia, coregrafii inspirate din magia pădurii și momente ale marilor povești de iubire. De asemenea, coregraful Andrei Cozlac va crea, în premieră, un moment dedicat reginei artiste.

Invitații în lumea artelor plastice

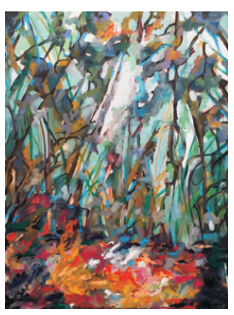

Expoziția *Amprente* a artistei Emilia Marinescu

Purificare prin culoare

Într-una dintre ultimele seri calde ale acestei toamne, pe Calea Victoriei, lumea se grăbea spre o adresă ce părea că atrage ca un magnet. În spațiul expozițional Sala *Victoria Ballrom,* pe 20 noiembrie 2019 a avut loc vernisajul expoziției *Amprente*, a pictoriței Emilia Marinescu. Introducerea în tema expozițională a făcut-o cu acuratețe criticul de artă Marius Tița. A mai luat cuvântul directoarea Școlii Gimnaziale *Ion Vișoiu* din Chitila, Ștefania Duminică, care a împărtășit tainele vechiului cerc de pictură din instituția de învățământ pe care o conduce, coordonat de doamna Mariana Badea, din care s-au ridicat nume importante de artiști plastici actuali din România.

Născută la 11 octombrie 1984 în București, Emilia Marinescu a urmat studii universitare și postuniversitare juridice, apoi, dorind să își schimbe cariera și domeniul în care evoluează, între anii 2004-2008 urmează studii universitare de arte plastice, la clasa profesorilor Horea Paștina și Vladimir Zamfirescu. Lucrează asiduu și expune lucrări în țară și străinătate. Devine membru al *Uniunii Artiștilor Plastici din România* (UAP).Dorind să se documenteze la fața locului, artista efectuează călătorii de studiu în Italia, Turcia, SUA, Portugalia, Africa de Sud și Indonezia și participă la workshopuri de pictură, precum Arcus-România, Chitila-România, Lisabona-Portugalia, Viena -Austria. De-a lungul carierei sale primește numeroase premii și distincții, precum: *Trofeul Vera World Fine Art Festival* (Portugalia; 2014; ediția a 7-a, premiul festivalului pentru cea mai bună tehnică artistică), devenind apoi și *Delegat al Comisiei UNESCO România la Lisabona*, în același an. Are numeroase lucrări în colecții particulare din România, țări din Africa, Franța, Germania, SUA, Italia, Rusia, Portugalia, Austria.

Emilia Marinescu se impune pe piața de artă contemporană cu o temă preferată încă din copilărie: caii. Pasionată de portret, de cai, de peisajele terestre și acvatice, de misterul venețian, de experiența africană, inspirată de forme și culori, artista pictează peste 250 de tablouri, în ultimii zece ani ai activității sale. De data aceasta, 50 de lucrări de pictură și grafică au fost expuse la *Victora Ballroom* București. Expoziția *Amprente* stă pe simeze până pe data de 5 decembrie 2019. În cadrul evenimentului a avut loc și o prezentare de familiarizare a celor mici cu istoria artei și o lecție deschisă de inițiere în tehnicile picturii. Parteneri ai evenimentului au mai fost: Școala *Ion Vișoiu,* Fundația *Prețuiește Clipa*, Asociația *Sgrafitto* și *Media 10*. Dacă timpul vă permite, puteți urca până la *Victoria Ballrom* de pe Calea Victoriei, să vă bucurați de o călătorie magică și de o purificare spirituală prin forme și culoare…

George V. GRIGORE

Ivana cea groaznică

a câștigat marele premiu la *Zagreb Film Festival*

• Producția româno-sârbă *Ivana cea Groaznică*, regizată de Ivana Mladenović, a câștigat, sâmbătă seară, trofeul *Golden Pram* pentru cel mai bun lungmetraj, la cea de-a 17-a ediție a *Zagreb Film Festival*.

Juriul competiției de lungmetraje a fost alcătuit din regizorii Dana Budisavljević, Elmir Jukić și Agnes Kocsis. „Premiul merge către portretul cinematografic al unei generații care, după cum arată, este prinsă într-o pubertate eternă. Prea deștepți să continue viața părinților lor, dar prea slabi să construiască o lume nouă. Filmul găsește modalitatea de a captiva publicul prin farmecul, spontaneitatea și autoironia actriței principale și regizoarei. Este și un film care se joacă și mută granițele documentarului și ale ficțiunii”, au motivat jurații.

Ivana cea Groaznică, al doilea lungmetraj al Ivanei Mladenović, a câștigat în luna august a acestui an premiul special al juriului secțiunii *Cineasti del Presente* din cadrul Festivalului de Film de la Locarno, unde a avut premiera mondială. Filmul este o poveste neconvențională despre oameni și locuri, despre apartenență și dor, spusă cu umor și tandrețe.

Rolul principal e interpretat de Ivana Mladenović, iar din distribuție fac parte Luka Gramić, părinții Ivanei: Gordana Mladenović și Miodrag Mladenović, fratele Kosta Mladenović, bunica Zivka Sorejević, Andrei Dinescu și regretata artistă Anca Pop.

Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Capacitate Administrativă 2014-2020!
Axa Prioritară: Administrație publică și sistem judiciar accesibile și transparente
Denumirea Proiectului: INFOLex (POCA/491/126354)

STATUTUL MEMBRILOR CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

Durata mandatului membrilor aleşi, judecători şi procurori şi reprezentanți ai societății civile, ai Consiliului Superior al Magistraturii este de 6 ani, fără posibilitatea reînvestirii, beneficiind de aceleaşi drepturi şi obligații. Membrii Consiliului Superior al Magistraturii desfăşoară activitate permanentă şi nenormată şi au calitatea de demnitar.

Dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 32/1998 privind organizarea cabinetului demnitarului din administrația publică centrală, aprobată cu modificări prin Legea nr. 760/2001, cu modificările şi completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

Calitatea de membru ales al Consiliului Superior al Magistraturii, reprezentant al societății civile, reprezintă vechime în specialitate recunoscută în profesiile juridice şi pe durata mandatului este incompatibilă cu exercitarea calității de parlamentar, ales local, funcționar public, judecător, procuror, notar public, avocat, consilier juridic, mediator, arbitru, executor judecătoresc, practician în insolvență, grefier, consilier de probațiune şi a altor profesii juridice reglementate de lege.

Dispozițiile art. 6 şi 7 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, se aplică şi membrilor Consiliului Superior al Magistraturii.

Calitatea de membru al Consiliului Superior al Magistraturii încetează, după caz, la expirarea mandatului, prin demisie, revocare din funcție, nerezolvarea stării de incompatibilitate în termen de 15 zile de la data alegerii ca membru al Consiliului Superior al Magistraturii, nerespectarea dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, imposibilitatea exercitării atribuțiilor pe o perioadă mai mare de 3 luni, precum şi prin deces.

Calitatea de membru al Consiliului Superior al Magistraturii se suspendă de drept pentru motivele prevăzute de art. 62 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

Membrii aleşi ai Consiliului Superior al Magistraturii, reprezentanți ai societății civile, nu participă la şedințele secțiilor pentru judecători, respectiv pentru procurori şi au următoarele îndatoriri specifice: a) asigură informarea constantă a organizațiilor societății civile cu privire la lucrările Consiliului Superior al Magistraturii; b) realizează consultarea organizațiilor societății civile cu privire la propunerile şi sugestiile acestora privind demersurile necesare la nivelul Consiliului Superior al Magistraturii pentru îmbunătățirea activității instituțiilor judiciare ca serviciu public aflat în slujba societății, întocmind în acest sens un raport trimestrial de analiză şi sinteză a propunerilor, pe care îl transmit plenului sau secțiilor, după caz, pentru analiză şi decizie; c) monitorizează respectarea obligațiilor Consiliului Superior al Magistraturii, de transparență, de asigurare a accesului publicului la informații şi soluționare a petițiilor în raport cu societatea civilă, şi întocmesc un raport anual pe care îl publică pe pagina de internet a Consiliului.

Revocarea din funcția de membru ales al Consiliului Superior al Magistraturii se poate dispune oricând în timpul mandatului, în următoarele cazuri: a) persoana în cauză nu mai îndeplineşte condițiile legale pentru a fi membru ales al Consiliului Superior al Magistraturii; b) persoanei în cauză i-a fost aplicată o sancțiune disciplinară din cele prevăzute de lege pentru judecători şi procurori, iar măsura a rămas definitivă; c) secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii a constatat, pe baza raportului întocmit de Inspecția Judiciară, că persoana în cauză nu şi-a îndeplinit sau şi-a îndeplinit în mod necorespunzător, în mod grav, repetat şi nejustificat, atribuțiile prevăzute de lege.

Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii constată incidența uneia dintre ipotezele prevăzute la alin. (1) lit. a) şi b) al Legii 317/2004, la sesizarea majorității judecătorilor care compun Secția pentru judecători sau, după caz, a majorității procurorilor care compun Secția pentru procurori, precum şi la sesizarea unei adunări generale.

Procedura de revocare din funcție a unui membru al Consiliului se desfăşoară după cum urmează: a) solicitarea de revocare poate fi inițiată de cel puțin 2/3 din numărul adunărilor generale de la nivelul instanțelor sau parchetelor pe care le reprezintă membrul Consiliului Superior al Magistraturii a cărui revocare se solicită; b) sesizarea trebuie să cuprindă indicarea concretă a atribuției prevăzute de lege pe care persoana în cauză nu şi-a îndeplinit-o sau şi-a îndeplinit-o în mod necorespunzător, în mod grav, repetat şi nejustificat, precum şi a motivelor din care rezultă această situație. Sesizarea este inadmisibilă atunci când vizează modul în care membrul ales şi-a exercitat dreptul de vot, mandatul membrului ales nefiind imperativ; c) solicitarea de revocare se transmite secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, care dispune efectuarea verificărilor necesare de către Inspecția Judiciară. Verificările trebuie efectuate în termen de cel mult 90 de zile de la data sesizării Inspecției Judiciare. Inspectorul-şef poate dispune prelungirea termenului de efectuare a verificărilor dacă există motive întemeiate care justifică această măsură; d) raportul întocmit de Inspecția Judiciară se transmite secției corespunzătoare a Consiliului Superior ai Magistraturii, care îl va comunica judecătorului sau procurorului vizat. Împotriva raportului, judecătorul sau procurorul poate formula obiecțiuni în termen de 30 de zile de la comunicare. Raportul definitiv se comunică adunărilor generale de la nivelul instanțelor sau parchetelor pe care le reprezintă membrul Consiliului Superior al Magistraturii a cărui revocare se solicită; e) în vederea dezbaterii raportului, secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii convoacă toate adunările generale de la nivelul instanțelor sau parchetelor pe care le reprezintă membrul Consiliului Superior al Magistraturii a cărui revocare se solicită, stabilind o singură dată şi o oră pentru desfăşurarea acestora; f) persoana vizată de revocare se poate adresa judecătorilor sau procurorilor în vederea susținerii propriului punct de vedere, în orice mod, până la data adunărilor generale; g) dacă 2/3 din numărul voturilor valabil exprimate de judecătorii sau procurorii întruniți în adunările generale ale instanțelor sau parchetelor pe care le reprezintă membrul Consiliului Superior al Magistraturii vizat de procedură sunt în sensul menținerii solicitării de revocare, secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii ia act de hotărârile adunărilor generale; h)adunările generale ale instanțelor sau parchetelor pe care le reprezintă membrul Consiliului Superior al Magistraturii a cărui revocare se solicită sunt legal constituite în prezența a cel puțin 2/3 din numărul total al judecătorilor sau procurorilor. Hotărârile adunărilor generale se adoptă cu votul a cel puțin 2/3 din numărul total al judecătorilor sau procurorilor.

Decizia de revocare a membrilor aleşi de la Înalta Curte de Casație şi Justiție se ia cu votul majorității judecătorilor în exercițiu de la Înalta Curte de Casație şi Justiție.

Revocarea din funcția de preşedinte sau vicepreşedinte, în caz de neîndeplinire sau îndeplinire defectuoasă a atribuțiilor prevăzute la art. 24 alin. (3) lit. a)-g) al Legii 317/2004, se propune de o treime din numărul membrilor Consiliului Superior al Magistraturii şi se dispune prin votul majorității Plenului Consiliului, în prezența a cel puțin 2/3 dintre membrii săi. Hotărârea Plenului se redactează în cel mult 20 de zile şi se comunică de îndată.

Hotărârea de revocare poate fi atacată cu contestație în termen de 15 zile de la comunicare, la Secția de contencios administrativ şi fiscal a Înaltei Curți de Casație şi Justiție. Contestația se judecă în complet format din 3 judecători. Introducerea contestației suspendă de drept executarea hotărârii. Hotărârea prin care se soluționează contestația este definitivă.

Membrii Consiliului Superior al Magistraturii care au calitatea de judecător sau procuror răspund civil, disciplinar şi penal, în condițiile legii.

Membrul Consiliului Superior al Magistraturii față de care se exercită acțiunea disciplinară nu participă în calitate de membru ales la lucrările secției în care se judecă acțiunea disciplinară.

În cazul încetării calității de membru al Consiliului Superior al Magistraturii înainte de expirarea mandatului, pentru locul rămas vacant se organizează noi alegeri, potrivit procedurii prevăzute de lege.

Din Consiliul Superior al Magistraturii nu pot face parte, în timpul aceluiaşi mandat, soți sau rude ori afini până la gradul IV inclusiv.

Aparatul propriu al Consiliului Superior al Magistraturii

Consiliul Superior al Magistraturii dispune de un aparat tehnic administrativ propriu.

Aparatul propriu al Consiliului Superior al Magistraturii este condus de un secretar general.

Secretarul general este numit şi revocat de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii dintre judecătorii şi procurorii care au cel puțin 8 ani vechime în magistratură.

Secretarul general al Consiliului Superior al Magistraturii poate fi ajutat de un secretar general adjunct, specialist în management, resurse umane sau în domeniul financiar.

Aparatul propriu al Consiliului Superior al Magistraturii este organizat în direcții, servicii şi birouri.

Structura organizatorică a aparatului propriu al Consiliului Superior al Magistraturii se stabileşte prin hotărâre a plenului, în limitele bugetului.

Personalul din aparatul propriu al Consiliului Superior al Magistraturii este numit prin concurs sau examen.

Personalul de conducere din aparatul propriu al Consiliului Superior al Magistraturii este numit de plen, iar cel de execuție, de secretarul general.

Funcțiile de specialitate juridică din aparatul propriu al Consiliului Superior al Magistraturii pot fi ocupate şi de judecători şi procurori detaşați, în condițiile legii.

Funcționarii publici şi personalul contractual din aparatul propriu al Consiliului Superior al Magistraturii sunt asimilați, ca rang şi salarizare, personalului corespunzător din cadrul Parlamentului, beneficiind în mod corespunzător de drepturile acestuia.

Specialiştii IT din cadrul aparatului propriu al Consiliului Superior al Magistraturii şi al instituțiilor aflate în coordonarea acestuia, precum şi din cadrul aparatului propriu al Inspecției Judiciare beneficiază de aceleaşi drepturi salariale ca specialiştii IT din cadrul Înaltei Curți de Casație şi Justiție şi au aceleaşi drepturi şi îndatoriri prevăzute pentru această categorie de personal de Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătoreşti şi al parchetelor de pe lângă acestea şi al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi de alte acte normative.

Statele de funcții şi de personal se aprobă de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, în limitele bugetului.

Atribuțiile secretarului general şi ale personalului din aparatul propriu al Consiliului Superior al Magistraturii, precum şi organizarea şi funcționarea compartimentelor din cadrul aparatului propriu al Consiliului Superior al Magistraturii se stabilesc prin Regulamentul de organizare şi funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii.

Expert media
Florin FĂINIŞI

iNFOLex
POCA/491/126354
www.infolex.snsh.ro
www.poca.ro

Invitație la lectură

• *Ec(om)enia. Elemente de gândire economică din Doctrina Socială a Bisericii Catolice.*
Autor: Petru Ciprian Bradu. Editura Fundației *România de Mâine*, 2019.

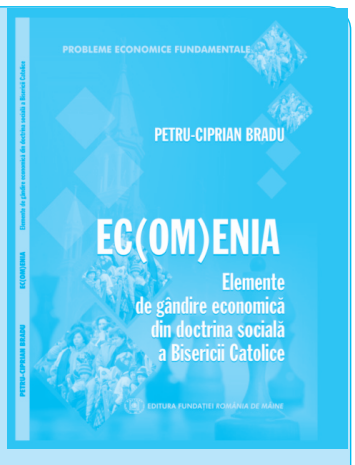

Vocea celor fără de voce

Trăim într-o societate în care minciuna şi nimicul ne sunt permanent servite prin intermediul a nenumărate modalități; şi nu doar că ne sunt servite, ci şi prezentate ca o mare promisiune spre libertate şi fericire. Într-un astfel de context cultural dezolant, cartea publicată de Editura Fundației *România de Mâine - Ec(om)enia*, scrisă de Petru Ciprian Bradu - este o gură de aer proaspăt, pentru cei cărora le place aerul proaspăt! Subtitlul acesteia, *Elemente de gândire economică din Doctrina Socială a Bisericii Catolice,* ne determină să conştientizăm că avem de-a face cu o carte în care se vorbeşte despre o economie bazată pe valori creştine.

Cititorul va încerca o emoție profundă încă de la primele pagini, în care autorul adresează mulțumiri, printre care se remarcă următoarea: *Rugăciuni de mulțumire către regretatul nostru tată, Gheorghe, care ne-a fost alături aşa cum a putut, fiind una dintre numeroasele victime ale tranzitului profesional-social post-comunist.*

Cunoscându-l pe autor, am înțeles mai multe din această afirmație, iar mulți români îşi vor aminti durerile generate de nedreptățile care au curs în istoria recentă a societății româneşti. Am făcut această trimitere pentru a indica de la bun început faptul că autorul ne vorbeşte în această carte despre capacitatea de a ucide a sistemelor sociale, economice şi politice. Da, *această economie ucide*, afirma nu demult Papa Francisc.

Ciprian Bradu înfățişează felul în care egoismul a pus stăpânire în bună măsură pe relațiile economice care se stabilesc între oameni, astfel că trăim într-o economie în care eficiența economică este evaluată eminamente în termeni monetari. Într-o astfel de cultură, omul – actor şi beneficiar al activității economice – devine din subiect un obiect oarecare aflat în angrenajul economic. Rezultatul? O economie de tipul „bani să iasă!”, chiar dacă omul, cu demnitatea, libertatea şi familia sa sunt zdrobiți, atât sufleteşte, cât şi fizic. Desigur, am putea spune „nimic nou sub soare” şi, totuşi, se pare că cinismul actualei societăți atinge cote amenințătoare. Pornind de la aceste realități, autorul încearcă să ne scoată din propriul egoism şi să ne propună un alt fel de a fi. El ne face să înțelegem că fericirea apare tocmai atunci când suntem capabili să nu ne mai fixăm asupra propriei persoane şi să vedem dincolo de noi. În acest scop, dezvoltă o teorie socio-economică pe care o numeşte *ecomenie*, prin care susține faptul că adevărata eficiență economică este aceea care susține viața umană şi comunitară fără excepții şi protejează mediul natural.

Mergând pe un fir etimologic, filosofic, ştiințific şi religios, Ciprian Bradu arată că umanitatea, pentru a dobândi pacea şi bunăstarea, are nevoie să dobândească perspectiva unei mari familii care locuieşte o casă comună şi în care fiecare se cuvine să acționeze cu bunăvoință, atât spre interesul propriu, cât şi spre cel al aproapelui. Propunând cultivarea valorilor cheie ale învățăturii lui Isus – iubirea şi unitatea – autorul indică numeroase intervenții prin care Biserica Catolică (şi nu numai) a încercat să imprime o substanță profund umană relațiilor care se stabilesc în societate şi în activitățile economice. De remarcat este modelul de afaceri de inspirație creştină prezent la nivel internațional, denumit *Economia de comuniune*, ale căror principii şi rezultate promițătoare autorul le prezintă, ca un semn că, da, o economie în slujba omului este posibilă.

Valoarea cărții derivă din sentimentul de libertate pe care lectura acesteia ți-l oferă, libertate izvorâtă din faptul că cititorul îşi dă seama că se află în contact cu idei adevărate care îi oferă o speranță autentică, între atâtea iluzii ale societății de astăzi. Cartea mai este valoroasă prin faptul că aduce în discuție opiniile a sute de autori, vădind o muncă impresionantă din care cititorul se va îmbogăți considerabil. Dezvoltând în mod riguros o teorie socio-economică, autorul impresionează prin stăpânirea unei metodologii şi terminologii ştiințifice vaste. Acest fapt va fi deosebit de mulțumitor pentru cititorii specializați, însă ar putea îngreuna lectura altor cititori. Cu toate acestea, oricine se va apleca asupra textului se va îmbogăți cultural şi spiritual, cartea oferindu-ne prilejul de a putea să ne concentrăm asupra ideilor fără a ne împiedica de conceptele mai dificile, inerente construcției unei teorii economice.

În final, revenind la remarca pe care autorul o făcea cu referire la tatăl său, îl felicit pentru că a reuşit – cred că fără să îşi fi propus sau chiar fără ca măcar să îşi fi dat seama – să se facă „vocea celor fără de voce”, a victimelor unei oprimări care se desfăşoară în tăcere, ale unui război actual, mai puțin evident, dar foarte dureros.

Prof. dr. Emanuel Alexandru IUSTIN
Colegiul Economic *A.D.Xenopol* Bucureşti

Universitatea *Spiru Haret* continuă să extindă cooperarea internațională prin inițierea unor parteneriate cu instituții de învățământ sau de cercetare științifică. În acest context, în luna mai a anului 2019, a fost semnat *Protocolul de colaborare* cu Institutul *TESEO* din Italia. În baza acestui protocol, profesorul Stefano Amodio, președinte al Institutului *TESEO*, a făcut pe data de 23 mai o vizită la Institutul de Cercetare Științifică al Universității *Spiru Haret.* Cu ocazia vizitei, a fost extinsă aria de colaborare cu organizațiile din cadrul grupului Universității *Spiru Haret*, a Fundației *România de Mâine.*

Stefano Amodio:

Primul pas al unei deschideri a învățământului universitar românesc către mediul academic european, în care Universitatea Spiru Haret *va avea un rol extrem de important.*

Domnule profesor, încep prin a vă adresa mulțumiri pentru amabilitatea de a-mi acorda acest interviu. Multe dintre ideile prezentate în volumul *Ca frunzele în vânt, Flexibilitatea muncii*, lansat astăzi la Târgul Gaudeamus, sunt considerate abordări de mare curaj, aproape revoluționare, în Italia. Credeți că acestea pot fi extinse și în mediul economic al altor state UE, printre care și România?

Cu siguranță, da. Și mă refer în primul rând la țările cu limbă și cultură neolatină, pentru că aceste cinci importante culturi (Franța, Italia, Spania, Portugalia și România) formează o comunitate de națiuni cu mentalități și atitudini comportamentale aproape identice. În consecință, teoriile expuse în lucrarea noastră sunt aplicabile în egală măsură în România, ca și în restul țărilor latine. Mai mult decât atât, aceste teorii pot fi aplicate și transpuse în practică și în țările limitrofe României, unde trăiesc numeroase comunități românești. Mă refer în special la Modova și nordul Bulgariei. Trebuie să admit, însă, că multe dintre proiectele teoretizate în lucrarea noastră sunt mai greu de asimilat în spațiul germanic sau în cel anglo-saxon, tocmai din cauza unor notabile diferențe culturale și de abordare.

Se vorbește mult despre similitudinea mentalităților și abordării diverselor teme sociale și economice în România și Italia, bazată pe trăsăturile și rădăcinile istorice comune ale celor două națiuni. Credeți în această teorie?

Între Italia și România există o mulțime de afinități izvorâte din rădăcinile istorice și culturale comune, dar și dintr-o îndelungată istorie a relațiilor comerciale și economice. În deceniile șapte și opt ale secolului trecut, cele două țări au avut schimburi economice extrem de active, ceea ce a avut un impact pozitiv și asupra relațiilor culturale care s-au dezvoltat constant, cunoscând o adevărată explozie în anii nouăzeci. Deja nu mai vorbim despre o teorie, ci despre o realitate care nu a făcut decât să pună în practică afinitățile despre care vorbeam. Iar viitorul pare mult mai promițător decât la prima vedere, pentru că există perspective pe care acum încercăm, prin activitatea noastră, să le creionăm.

În afara acordului de cesiune reciprocă a drepturilor de autor între Institutul *Teseo* și Editura Fundației *România de Mâine*, materializat, iată, prin apariția volumului *Ca frunzele în vânt, Flexibilitatea muncii*, există și alte proiecte comune ale celor două instituții? Mă gândesc la proiecte științifice sau de cercetare.

Cu siguranță, da. Pe lângă continuarea colaborării în domeniul editorial, care va continua și în perioada următoare, suntem aproape de definitivarea unui proiect comun al unei „școli de vară” ale cărei cursuri se vor desfășura atât aici, în România, cât și la noi, în Italia. Cursurile vor fi focalizate pe stadiul raporturilor dintre țările noastre și pe modalitățile de dezvoltare a acestora, având ca finalitate promovarea conceptului „made in Italy”. Acest proiect se va bucura, pe lângă infrastructura pusă la dispoziție de instituțiile noastre, și de sprijinul Camerei de Comerț Româno-Italiene, care va fi un partener activ, implicat logistic și prin acțiuni de consiliere și formare. Prin această acțiune ne propunem să aducem tineri italieni care să studieze în România, dar și tineri români ce vor audia cursuri în Italia.

Printre obiectivele parteneriatului se numără și cooperarea în domeniul Programelor *Erasmus, dar* și accesarea fondurilor Uniunii Europene în noua perioadă de programare, care va începe din 2021. Cum vedeți, concret, materializarea acestei colaborări?

Avem în vedere o dezvoltare continuă a relațiilor în domeniile pe care le-ați menționat. În acest moment suntem în etapa analizelor de oportunitate și necesitate, care ne vor ajuta să definim direcțiile principale de acțiune, astfel încât debutul anului 2021 să ne găsească pregătiți pentru a lansa proiecte, programe și activități circumscrise acestor obiective.

Cum poate fi definit omul de astăzi, din punctul de vedere al raporturilor de muncă: preocupat de autoperfecționare sau mai degrabă interesat de siguranța locului de muncă și de propria bunăstare materială?

Este o întrebare dificilă! La noi, în Italia, există o preocupare, o îngrijorare chiar, legată de locurile de muncă bazate pe contracte cu durată determinată, care nu oferă aceeași siguranță ca un loc de muncă pe perioadă nedeterminată și, pe deasupra, conduc la o scădere a fidelității față de compania angajatoare și, de asemenea, la un interes scăzut pentru activitățile de formare profesională. Aceasta este însă o tendință originată în evoluțiile recente ale pieței muncii, în baza experiențelor generate de situația raporturilor de muncă în anii șaizeci, șaptezeci și optzeci. Aș spune că globalizarea este un proces ireversibil pe care nimeni, nici în Europa, nici în restul lumii, nu îl poate evita sau controla. Se poate considera că, în cel mult 15 ani, economii precum cele ale Indiei, Braziliei sau Rusiei, pentru a nu mai vorbi despre cea a Chinei, un gigant al economiei mondiale, vor avea creșteri uriașe ale marilor lor sectoare industriale. În aceste economii, concepția despre locul de muncă sau despre siguranța angajatului este total diferită de abordările noastre, europene, mai ales printr-o tratare autoritaristă și limitativă a aspectelor legate de câștigul personal, confortul și siguranța locului de muncă, fiind mai degrabă axate pe fidelitatea față de angajator, ceea ce, într-o anumită măsură, le face mai competitive, mai ales prin scăderea costurilor și a cheltuielilor pentru asigurarea securității muncii. În consecință, va trebui să regândim modalitățile prin care ne „vindem” pe noi înșine, ca forță de muncă, pentru a ține cont de aceste realități. Cu cât vom face mai repede acest pas, cu atât vom avea mai multe șanse de adaptare la schimbările economiei mondiale și vom face față competiției pe piața internațională a muncii.

În cele câteva luni care au trecut de la inițierea colaborării, v-ați putut forma o opinie despre învățământul superior românesc, în general, și în particular despre Universitatea *Spiru Haret*? Care ar fi aceasta?

Fără îndoială, am analizat sistemul românesc de învățământ superior, despre care am înțeles că este supus unor relativ dese schimbări de paradigmă, dar face și eforturi de a se plasa în context european și internațional, prin acțiuni de creștere a vizibilității și competitivității. De aceea, ne propunem ca anul viitor sau în cel mult un an și jumătate să inițiem cursuri dedicate studiului limbilor națiunilor din Europa de Est, unde cursanții să poată studia, pe lângă tradiționalele limbi de așa-zisă circulație internațională (engleză, franceză, spaniolă, germană) și limba română, ca prima limbă, având ca alternativă limba poloneză sau limba rusă. Astfel, tineri italieni vor veni în România, vor studia limba română, apoi vor aplica pentru obținerea atestatului de la Colegiul Traducătorilor și Interpreților. Acesta este primul pas al unei deschideri a învățământului universitar românesc către mediul academic european, în care Universitatea *Spiru Haret* va avea un rol extrem de important. Apoi, în funcție de rezultate, proiectul va fi continuat și va fi extins prin plasarea acestuia în contextul „școlii de vară” despre care am vorbit mai devreme. În acest cadru, vor fi prevăzute module formative referitoare atât la aspecte ale dezvoltării economice și comerciale, cât și la promovarea performanțelor universității în mediul academic european.

Stimate domnule profesor, ce v-a determinat să alegeți colaborarea cu USH, pentru stabilirea unui parteneriat, având în vedere numărul mare de instituții de profil în România?

Înainte de toate, Universitatea *Spiru Haret* este prima universitate privată fondată în România, având sedii și campusuri în mai multe orașe importante ale României. Numai în București există trei arii principale de desfășurare a procesului educațional și alte câteva spații de învățământ conexe. Am mai fost atrași, totodată, de numărul mare de facultăți și specializări, dar și de prestigiul de care se bucură această universitate în mediul academic european și în alte spații culturale ale lumii. Ceea ce a avut, însă, un rol hotărâtor și a determinat decizia noastră – suntem onorați să o spunem! – a fost calitatea impecabilă a oamenilor pe care i-am cunoscut și preocuparea lor pentru o continuă perfecționare a programelor de învățământ și străduința lor continuă de aducere la zi a metodelor de predare.

Vă mulțumesc încă o dată pentru excepționala dumneavoastră disponibilitate!

Vă mulțumesc și eu și sper că răspunsurile mele vor fi pe măsura așteptărilor cititorilor revistei dumneavoastră!

Dragoș CIOCĂZAN

Muzeul Chihlimbarului de la Colți - Buzău

Muzeul Chihlimbarului. Frumusețe martor la sărăcie.

George V. GRIGORE

Muzeul Chihlimbarului, unic în România prin specificul său, se află în localitatea Colți din județul Buzău. Accesul la muzeu se face din DN10 Buzău-Brașov, până în Pătârlagele, apoi pe DJ Valea Sibiciului-Colți, încă 13 km. Zona Colți este una deosebită prin specificul său, cu case vechi, biserici, mânăstiri, copaci seculari încă scăpați de secure. Tot aici, pe lângă vestigiile rupestre de la Aluniș, în munte, se găsește chihlimbarul, rostogolindu-se la vale după ploaie, din mulțimea de aluviuni.

Colți este singura localitate din țară de unde s-a exploatat, în sistem minier, chihlimbar, această nestemată semiprețioasă, ceea ce îi oferă privilegiul de a găzdui o expoziție sui-generis cu bijuterii făurite din chihlimbar, cu pepite din această rășină fosilă, dar și cu uneltele folosite la extragerea sa și la finisarea bijuteriilor. Pe lângă frumusețea care îl face să fie apreciat de întreaga lume, chihlimbarul are și multiple întrebuințări în radiotehnică, electronică, la prepararea lacurilor fine, a unor îngrășăminte.

Prima mină de chihlimbar a fost deschisă în zonă în anul 1927 de dr. Dumitru Grigorescu. În perioada de înflorire a extragerii chihlimbarului, în Colți au existat opt mine care, însă, au fost închise, ultima în 1968. Unele dintre ele au fost detonate și astupate, altele au rămas deschise și în prezent. În anul 1973, în sat a fost inaugurată *Colecția muzeală Colți,* ca secție a *Muzeului Județean Buzău.* Cele mai importante piese din colecție sunt unele bucăți de chihlimbar de peste 1,5 kg, precum și un cercel în care se află o furnică fosilă. Mai sunt expuse și o colecție de icoane și o colecție etnografică. Casa în care se află colecția a fost construită în stil popular, între 1973 și 1974, și renovată în 1981 și 1983.

În singurul muzeu al chihlimbarului din țara noastră se află peste 300 de piese semiprețioase așezate în cutii de sticlă. Chihlimbarul, cunoscut și ca succin, moldavit, romanit/rumanit sau ambră, este supranumit și *piatra soarelui*, *floare* sau *lacrimile zeilor* (Valeriu Nicolescu: *Lacrimile zeilor*). Mai există și în alte zone din România, precum: în județul Neamț (dealul Cozia), în județul Bacău (pe linia Moinești – Târgu Ocna), în județul Prahova (la Poiana, Șoimari, Câmpina), în județul Buzău (pe Valea Sibiciului, Valea Colților, Valea Boului și Valea Alunișului, pe Valea Vinețișului - comuna Nehoiu, pe Valea Roșcoiului - comuna Gura Teghii, la Izvorul Frasinului din comuna Brăiești, la Izvorul Corbului - comuna Cătina, în albiile râurilor Bâsca Chiojdului, Sărățelul Bălănești lor și Buzău). Dar *numai la Colți și în cătunul Stănila* – menționează savantul Gh. Munteanu-Murgoci – *s-au făcut săpături mai sistematice prin galerii.* Începuturile exploatării au fost semnalate pe la 1828, la punctul *Fața Budei*, unde trupele rusești care staționau în zonă au săpat câteva galerii. Primele ateliere pentru prelucrarea chihlimbarului – după cum afirmau M. Monoranu și V. Nicolescu – *au aparținut zugravului de biserici și sculptorului Grigore Siliceanu (1861), fost elev al lui Gh. Tattarescu la mănăstirea Ciolanu. […] În 1924, la București se înființează un atelier specializat în prelucrarea chihlimbarului de Buzău, sub îndrumarea Elizei Brătianu, soția unuia dintre marii politicieni ai vremii, Ion I. Brătianu.*

La Expoziția Universală de la Paris, din 1867, România și-a ales ca simbol, alături de „Cloșca cu puii de aur”, și ambra brună cu reflexe verzulii, varietate unică și veche de peste 30 de milioane de ani. Succesul a fost uimitor, România obținând pentru cele expuse medalia de aur. Ulterior, tot la Paris, în 1932, inginerul Dumitru Grigorescu, cel care a prelucrat ambra industrial (1927-1937), avea să-i ofere personal reginei Angliei un medalion de chihlimbar în care erau conservate insecte.

Pe lângă frumusețea care îl face să fie apreciat de întreaga lume, chihlimbarul are și multiple întrebuințări în radiotehnică, electronică, la prepararea lacurilor fine, a unor îngrășăminte.

Colecția muzeală Colți e unică în România și *oarecum individualizată față de cele din Polonia și alte țări baltice, prin varietatea coloristică și raritatea ambrei de Buzău*.

Pe „culegătorii” de chihlimbar locali îi puteai vedea pe drumuri sau pe crestele munților, cu ranița și târnăcopul în spate. Oamenii din sat îi recunoșteau de departe și spuneau: *Sunt căutătorii de chihlimbar, care au ieșit îndată ce vremea s-a încălzit și zăpada s-a topit.* Chihlimbarul cules din albiile râurilor sau extras din stâncile munților este o piatră prețioasă de culoare galbenă transparentă, cu forme translucide, opace, fiind de origine organică, care provine din rășină. Vârsta chihlimbarului este apreciată de până la 260 de milioane de ani. Provine din rășina arborilor din acele vremuri, care cu timpul s-a solidificat ca o substanță amorfă, cu toate că nu este mineral. *Chihlimbarul are peste 160 de nuanțe de la galben-miere și până la negru-verde și toate se găsesc aici la noi, la Colți. Este zonă bogată și este cunoscută în toată lumea. Probabil aici au fost îndeplinite toate condițiile atmosferice de formare a chihlimbarului*, ne-a declarat Gheorghe Cîrstian, un localnic din Colți. *Localnicii de aici au trăit de pe urma acestor pietre de când se știu. Bucățile de chihlimbar sunt descoperite de ploile torențiale. Era ultima speranță a nevoiașului. Când rămân fără bani și au de plătit o datorie, oamenii pleacă pe munte și găsesc suficient cât să scape de necazuri*, ne-a mai declarat Gheorghe Cîrstian. Locuri unde s-au găsit bucăți foarte mari de chihlimbar și unde sătenii caută în continuare ar fi la Strâmba, Fața Repede, Cătească și Dănciulești. *Trebuie să ai și noroc ca să găsești. Sunt oameni care toată viața nu au găsit nicio bucățică. Și pe lângă asta, sunt o mulțime de secrete. De exemplu, fie că îl cauți în mină sau în stâncă trebuie să știi că în jurul cuibarului de chihlimbar sunt firișoare de cărbune. Acolo unde se aglomerează cărbunele trebuie să găsești*, ne-a declarat Ciprian Chiriac, un căutător de chihlimbar din Colți. Chihlimbarul e tot mai greu de găsit în zilele noastre și doar cei din partea locului îi știu rosturile și locul în care se mai găsește. Asta e, de când lumea, soarta locuitorilor comunei buzoiene Colți, cu pământ bogat în pietre semiprețioase. Localnicii au revenit la vechea ocupație și mai sapă și astăzi după ambră, s-o vândă turiștilor, cu 10, 20 de lei. Și toate acestea au loc într-un spațiu restrâns, la Colți, într-o localitate cu vreo 1.300 de oameni, majoritatea bătrâni. La șase kilometri de centrul comunei, în satul Aluniș, se află celebrele biserici săpate în piatră.

Aici este *Țara Luanei*. *Se zice că Luana era o fată foarte frumoasă, care a căzut din cer și s-a îndrăgostit de un om din aceste locuri. Tot ea i-a învățat pe localnici să-și sape chiliile de pe Culmea Martiriei, să se ascundă acolo în vremuri grele, dar și medicina ori scrisul*, aflăm de la custodele *Muzeului Chihlimbarului* din Colți, Viorica Nica. Dar mai e și altă legendă. Bătrânii mai știu și azi de berbecul cu lâna de aur. Se spune că argonauții l-ar fi căutat în *Țara Colhideei*. Curios e că povestea asta face parte din mitologia greacă, dar, în vremuri îndepărtate, zona chihlimbarului de Buzău s-ar fi numit Colhi, de unde a venit povestea Colhideei. Exista o tradiție care s-a pierdut în negura vremurilor. Se spune că strămoșii colțenilor purtau la gât o bucată mică de ambră, să le aducă noroc. La nuntă sau la botez, localnicii ofereau copilului ori mirilor, după caz, o fărâmă din bogăția pământului. Dar lucrurile sunt și mai serioase. După milioane de ani în care s-a transformat din rășină de brad în piatră, chihlimbarul ar avea chiar și proprietăți curative. Țăranii dizolvau praf de ambră în alcool sau în apă. Lumea credea că te poți vindeca de bolile de stomac, de rinichi, de ficat, de inimă sau ale aparatului respirator. *Se pare că nu sunt doar legende. Eu am cunoscut cu mulți ani în urmă un bătrân care s-a tratat cu ambră și a reușit în acest fel să elimine pietrele de la rinichi*, aud de la același specialist al muzeului din localitate. Povestea unui om bătrân de aici este una cu totul specială: din munca lui s-a bucurat chiar „tătucul” Stalin de la Moscova. Iată povestea lui Gheorghe Cristian, în vârstă de 82 de ani. Totul s-a întâmplat în anul 1951. Activiștii de partid de atunci aflaseră că bărbatul avea o piatră rară de ambră, de 200 de grame. *Au venit și au luat-o când nu eram eu acasă. Era de culoare galben-roșu. Au dus-o la întreprindere, au făcut din ea o pipă, iar apoi i-au trimis-o lui Stalin*.

Care este istoria exploatării chihlimbarului de aici? *Mai întâi a fost un inginer român, Dumitru Grigorescu. El a concesionat terenul, a săpat aici mai multe galerii, de la 1924 până la 1932. S-a exploatat chihlimbarul, care la vremea aceea era echivalentul aurului. Apoi au venit olandezi, nemți. Pe urmă au venit comuniștii, au făcut întreprinderea unde prelucrau ambra. Asta s-a făcut până în 1968, când minele s-au închis. Toți au luat de aici cât au putut. De noi nu le-a păsat. Noi nu ne-am ales cu nimic*, încheie omul povestea chihlimbarului de la Colți. *Pipa lui Stalin a fost făcută din piatra mea de chihlimbar* - repetă Gheorghe Cristian. Și asta pentru că ambra de Colți este unică în lume. A fost dovedit științific, încă din 1902, prin lucrarea de doctorat a savantului Gheorghe Munteanu Murgoci, că ambra sau rumanitul de la Colți, unic în lume prin culoarea sa neagră, este chihlimbar, nu tămâie, așa cum au crezut multă vreme țăranii din partea asta de țară. Dintre cele 162 de nuanțe de ambră cunoscute în lume, piatra de culoare negru-verde este cea mai valoroasă. Un gram de chihlimbar românesc neprelucrat ajunge azi la 80.000 de lei vechi, în timp ce o bucată șlefuită aproape că își dublează valoarea. Foștii mineri colțeni au murit de mult, așa cum s-au stins și rostarii sau șlefuitorii de chihlimbar. Zăcământul de chihlimbar se găsește chiar și la suprafața pământului, așa că bătrânii din zonă, cu pensii mici, de agricultori, încearcă să-și mai rotunjească veniturile. Unii ne-au spus că mai vin prin comună tot felul de așa-zișI turiști și bat din poartă în poartă. Întreabă cine are rumanit de vânzare. Dar nimeni de la Colți nu s-a îmbogățit până acum, de sute de ani încoace. O fi, cum ne-a zis o femeie, *blestemul chihlimbarului*. Să te naști pe un pământ bogat, dar să mori sărac!

O zonă atât de bogată a țării a intrat în civilizație foarte târziu. Abia în anul 1975 s-a dat în folosință șoseaua de la Pătârlagele până la Colți. Drumul e acum acoperit pe o porțiune mare de noroi, semn că dealurile din apropiere continuă să alunece. Ca să nu mai vorbim de gropile din asfalt. Până când s-a făcut șoseaua, țăranii mergeau pe o potecă. Plus că electrificarea întregii localități s-a încheiat abia în 1973. În Colți erau, pe vremuri, meșteri în ale bijuteriilor, oameni prin mâinile cărora au trecut kilograme întregi de ambră. Se fabricau pipe, coliere, brățări, cercei. În zona Colți au fost găsite două bucăți de chihlimbar de dimensiuni impresionante, de aproximativ 2 și respectiv 3,5 kilograme, Cea mai mare bucată de chihlimbar din lume, care acum tronează în muzee. Odinioară, puteai găsi chihlimbarul de Colți deopotrivă la gâtul reginelor, sub forma unor impresionante medalioane, dar și în mâinile nevoiașilor. Pentru mulți dintre ei, bobițele de ambră, odată vândute, reprezentau singura cale de a-și asigura traiul pentru câteva zile bune. Dacă în trecut cu o bucată din „piatra săracului”, cum a fost ea numită, puteai să îți cumperi o căruță cu lemne, acum, dacă mai poți lua pe ea o sticlă, două de apă…

Să sperăm că i se va face dreptate acestui muzeu, că va fi scos din decădere și uitare prin eforturile comune ale autorităților, investitorilor, localnicilor, atrăgând, într-un final, un binemeritat aflux de turiști.

„Pepite” de chihlimbar

Chihlimbar nativ și bijuterii din chihlimbar

Bijuterii din chihlimbar

Sală expozițională din cadrul *Muzeului chihlimbarului* de la Colți.

N.B. *Muzeul Chihlimbarului* s-a închis în această toamnă, temporar. Clădirea care o găzduiește a intrat în reparație capitală, după patru decenii, redeschiderea ei fiind așteptată în 2020. Totuși, cea mai mare pepită de chihlimbar din lume poate fi admirată la Muzeul Județean Buzău.